

Finnish
What House Will You Build Me?
65-1121

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

**Minkä huoneen te minulle
rakentaisitte?**

Tucson, Arizona, USA

21.11.1965

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Minkä huoneen te minulle rakentaisitte?

¹ Kiitos, veli Green. Se on etuoikeus. Tervehdys veli ja sisar Greenille ja kaikille, jotka ovat täällä tänä aamuna. Ja tunnen, että minulle on annettu etuoikeus tulla tähän palvonnan paikkaan tehdäkseni muutaman ilmoituksen.

² En halua ottaa veli Greenin aikaa täällä, koska olen useita kertoja kuullut veli Greenin puhuvan, ja minuun todella vaikutti, kun hän toi meille Herran Sanan, ja hän tekee sen niin nöyrästi. Eilen hän sanoi: “Minä en ehkä saa Sanaa Herralta, niin kuin Se tulisi ja olisi lähetetty ilmestyksen kautta, mutta”, hän sanoi, “minä haluan tähdentää sitä, mitä on sanottu.” Hän sanoi: “Samalla tavalla kuin Paavali, joka kirjoitti jotakin Raamatussa, niin minä tulen tänne painottaakseni sitä, mitä hän on sanottu.” Hän sanoi: “Minulla ei ole mitään sanomaa. Minä ainoastaan tähdennän sitä, mitä jo on sanottu Herralta.” Ajattelin, että on todella harvinaista kuulla tuollaisen nuoren miehen huomauttavan jotakin sellaista.

Rukoilkaamme nyt yhdessä.

³ Rakas Jumala, tiedän tuskin kuinka aloittaa, sillä tunnen Sinun olevan täällä tänä päivänä, ja Sinun Läsnäolossasi me aina tunnemme itsemme niin pieniksi. Ja minä kiitän Sinua tästä etuoikeudesta. Nyt Herra, kun Sinä olet antanut tämän paikan meille, me rukoilemme, että Sinä kohtaisit meitä joka kerta, kun kokoونnumme tänne. Ja liikkukoon Sinun Suuri Henkesi tämän kaupungin yllä! Niin että me voisimme olla kykenevät tuomaan tämän Evankeliumin Sanoman, joka on annettu meille, lahjoitettu meidän käsiimme näissä viimeisissä päivissä. Voikoon se täytyä, ja että Sinä saisit jokaisen sielun Tucsonista ja ympäristöstä, jotka Sinä olet määrännyt elämään. Suo nämä asiat, Isä, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Amen.

⁴ Uskon että haluan lukea pienen jakeen Kirjoituksesta täällä tänä aamuna juuri ennen kuin sanon sen mitä haluan sanoa. Se löytyy

Apostolien tekojen 7. luvusta. Ja etsiessämme sen, me tulemme aloittamaan 44. jakeesta.

⁵ Nyt me menemme Shreveportiin tällä tulevalla viikolla pitääksemme sarjan kokouksia, ja me tulemme yrittämään sitä, jos Herra suo. Veli Moore, veli Jack Moore, joka on sekä veli Pearryn että minun oikein hyvä ystävä, ja me rakastamme veli Jackia. Tämä Sanoma, luulisin, on saanut hänet jotenkin ymmälle erikoisesti koskien joitakin asioita, joita me pidämme rakkaina ja uskomme, että--että Se tuli meille noiden Seitsemän Sinetin avaamisen kautta, niin kuin me uskomme Sen, sellaiset asiat kuin "käärmeen siemen" ja "uskovaisten Iankaikkinen varmuus", ja niin edelleen, joitakin noista Sanomista. Että ehkäpä toisille... Me emme usko, että Se on vaikeata, mutta teidän täytyy avata sydämenne Totuudelle. Me uskomme, että me elämme lopunajassa. Meille on niin totta, että me olemme aivan tien päässä.

⁶ Ja puhuessamme jonkun toisen miehen seurakunnassa me haluamme kunnioittaa tuon miehen vieraanvaraisuutta hänen antaessaan meille tilaisuuden tulla seurakuntaansa. Ja minä tietenkin tietäen, että he eivät usko Siihen, kunnioitan heitä niin paljon, että... On paljon muuta mistä voin puhua siellä tuomatta sitä sisälle, ellei sitten Pyhä Henki anna siellä pientä tönäisyyä, näettehän, ja silloin tietenkin sanon, niin kuin Hän on sanonut. Ja en tiedä mitään parempaa kuin tehdä niin ja toivon, etten koskaan opikaan mitään parempaa kuin tehdä niin. Ymmärrättehän? Sanokaamme vain Se sillä tavalla kuin Hän sanoo Sen.

⁷ Lukekaamme nyt jae tai kaksi täältä Apostolien tekojen 7. luvusta, alkaen 44. jakeesta.

Isillämme oli todistuksen maja erämaassa, niin kuin hän oli määrännyt puhuen Moosekselle, että hänen tuli tehdä se sen kaavan mukaisesti, jonka hän oli nähnyt.

Jonka myös isämme, jotka tulivat myöhemmin, toivat mukanaan Joosuan kanssa pakanain omistamaan maahan, jotka Jumala ajoi ulos isiemme kasvojen edestä Daavidin päiviin asti,

joka löysi suosion Jumalan edessä ja halusi löytää majan Jaakobin Jumalalle.

myöskin me tulemme liittymään jonoon. Jumala, tee meistä uskollisia sotilaita.

⁴⁴ Vain ne, jotka ovat todella olleet mukana ja olleet sodassa, voivat tietää, mitä todella merkitsee nähdä noiden tankkien vyöryvän ohitse. Ja Jumala, me uskomme, että ne, jotka ovat olleet elämän taistelussa, tulevat tietämään, mitä se merkitsee, kun me odotamme omaa vuoroamme ottaaksemme asemamme ja paikkamme ylösnousemuksessa mennäksemme ylös.

⁴⁵ Ja tämä, minun nuori veljeni seisoo tässä, hyvin hajotettuna, valmiina, puettuna, odottaen, että vanhempi mies laskisi kätensä hänen päälleen, mies, joka on ollut siellä etulinjassa, vanha veteraani, tietäen, että myös hänen täytyy liittyä mukaan taisteluun. Rakas Jumala, minä lasken nämä arvottomat kädet veljen päälle sinun käsiesi sijasta. Siunaa rakas Jumala veli Greeniä, jonka minä siunaan Jeesuksen Nimessä. Voikoon hän kuljettaa tämän Sanoman, Herra, tähän kaupunkiin ja minne tahansa Sinä kutsut hänet. Voikoon hän olla uskollinen, Hengellä täytetty, ja elää elämää, joka on moitteetonta. Jumala, anna hänen saada ihmisten sydämet, niin että hän voi opettaa heitä ja johtaa heitä ja ohjata heitä sillä polulla, jota me kaikki haluamme käydä. Suo se, Herra.

⁴⁶ Siunaa hänen uskollista vaimoaan ja hänen pieniä lapsiaan. Siunaa meidän vaivannäkömme täällä yhdessä kristittyinä veljinä täällä maan päällä, kun meidän täytyy kuljettaa tämä Evankeliumi maailman ääriin. Lähetä Sinun Henkesi hänen päälleen, Jumala. Me rukoilemme Jeesuksen Kristuksen Nimessä, kun me annamme hänet Sinulle. Aamen.

Jumala siunatkoon sinua, veli Pearry. Kuljeta Jumalan Sanaa!

tulemme ja pidämme parantamiskokouksia. Ja mitä tahansa Herra paljastaa meille tehtäväksi, meillä tulee olemaan se juuri täällä tässä seurakunnassa, ellei se sitten paisu niin suureksi, että meidän täytyy tehdä se jossakin muualla ja mennä jonnekin muualle siihen asti, kunnes Jeesus tulee. Jumala siunatkoon teitä.

⁴⁰ [Veli Pearry Green kommentoi ja sitten pyytää veli Branhamia asettamaan hänet virkaan. Tyhjä kohta nauhassa.]

Kumartakaamme päämme.

⁴¹ Rakas Jumala, kun me seisomme täällä tällä puhujanlavalla, aivan tämän alttarin yllä tässä, me käsitämme, että me olemme kuoleva ihmiskunta, niin pitkälle kuin tästä maasta on kysymys. Me katsomme kaduille ja näemme synnin kirjoitettuna kaikkialle, ja että Herran Kirkkaus on nopeasti erkanemassa. Ja me tiedämme, että kun Herran Kirkkaus menee ylös, niin tulee Seurakunta menemään Sen mukana. Jumala, me haluamme olla siellä.

⁴² Vain muutama päivä sitten seistessäni täällä kadun kulmassa, tässä vastapäätä, katselemissa, kuinka tuo paraati kulki katuja alas, ja näin kuinka nuo vanhat Ensimmäisen [Maailman]sodan tankit johtivat paraattia. Sitten tulivat nuo suuret, raskaat Sherman tankit. Sen jälkeen niitä seurasi edelleen ja edelleen ja edelleen ja sitten kultaisen tähden äidit. Pieni särkynyt perhe, vaimo itki ja pieni repaleinen poika oli kadottanut isänsä, vanha äiti oli menettänyt poikansa. Oi, kuinka murheellista olikaan seistä siellä kadun kulmassa katselemissa jonkin sen kaltaisen ohikulkua! Sitten huomasin, että juuri kun ne ohittivat tämän rakennuksen, muuttui musiikki tuoksi "Eespäin, kristityt sotilaat". Ne soittivat marssejaan sen jälkeen, kun he ohittivat tämän pisteen!

⁴³ Rakas Jumala, minä ajattelen erästä toista tulossa olevaa aikaa, ja se tulee olemaan ylösnousemus, kun nuo entisaikaiset tulevat esiin ensin, pyhät, patriarkat. "Sillä me, jotka olemme elossa ja jäljellä, emme ole estävä niitä, jotka nukkuvat, sillä Jumalan pasuuna on soiva, ja ne, jotka ovat kuolleita Kristuksessa, nousevat ylös ensin." Sitten kun me näemme tuon suuren... noiden ihmisten menevän, marssivan halki taivaiden; ja me olemme seisova odottaen muuttumistamme tietäen, että

Mutta Salomo rakensi hänelle huoneen.

Kuitenkaan kaikkein Korkein ei asu käsin tehdyissä temppeleissä, niin kuin sanoo profeetta:

Taivas on minun valtaistuimeni, ja maa on minun jalkajakkarani. Minkälaisen huoneen te minulle rakentaisitte, sanoo Herra, tai mikä on minun leponi paikka?

Eikö minun käteni ole tehnyt kaikkia näitä asioita?

⁸ Tämän Kirjoituksen pohjalta haluan sanoa ne muutamat sanat, jotka haluan sanoa, ennen kuin veli Pearry tuo tämän aamun sanoman.

⁹ Minulle tämä on yksi suurista vierailuni hetkistä Tucsoniin. Tulin tänne, koska olin johdettu tulemaan tänne. Tulin tänne, koska Pyhä Henki, näyn kautta, lähetti minut tänne. Tiedän, että se voi ehkä näyttää oudolta. Mutta Hän, niin pitkälle kuin tiedän, sen mukaan, mitä tiedän Jumalasta, Hän lähetti minut näyn kautta Tucsoniin. Olen kummastellut, kuinka minut koskaan lähetettiin tähän erämaapaikkaan. Ja sitten täällä missä on...

¹⁰ Hengellisesti puhuen, kaupunki kokonaisuudessaan, en tiedä mitään paikkaa, joka olisi enemmän hengellisesti kuollut kuin Tucsonin kaupunki. Seurakuntien välillä on sota. On hälinää seurakuntien välillä. Ei ole mitään yksimielisyyttä, ja jokainen yrittää kahmaista, saada otteen ja puristaa ja yrittää saada tämän henkilön ja tehdä hänestä käännyttäneen. Se on erämaa, myös hengellisesti puhuen.

¹¹ Mutta sitten luen Raamatusta, kuinka Jumala kutsui Mooseksen pois rakkaistensa luota ja pois kaikesta, mikä oli hänelle rakasta, ja lähetti hänet erämaahan kirjoittamaan Raamatun Lait. Se oli Vanha Testamentti, ensimmäiset neljä kirjaa, Genesis [1. Mooseksen kirja], Leviticus [3. Mooseksen kirja], ja Deuteronomy [5. Mooseksen kirja] ja Exodus [2. Mooseksen kirja]. Näettekö, en sanonut niitä oikeassa järjestyksessä, mutta ne olivat nuo neljä kirjaa. Se todella on Vanha Testamentti. Koska loput Siitä on se, mitä profeetat sanoivat, mitä Daavid sanoi Psalmeissa, ja niin edelleen, ja kuningasten Aikakirjat. Mutta nämä olivat Vanhan Testamentin peruskirjat. Mooses kirjoitti ne sen jälkeen, kun hänet oli kutsuttu pois kotiseudultaan, missä hän oli

syntynyt ja kasvanut perheensä keskuudessa, ja hänet lähetettiin erämaahan kirjoittamaan tämä Vanhan Testamentin Kirja.

¹² Sitten näen, että Paavali on Uuden Testamentin kirjoittaja. Hänet myös Henki ajoi pois omaistensa luota erämaahan, Arabiaan, missä hän oli kolme ja puoli vuotta löytääkseen innoituksen. Ja Paavali on Uuden Testamentin pääkirjoittaja. Siellä ovat Matteus, Markus, Luukas ja Johannes, mutta he olivat kirjureita, jotka vain kirjoittivat se, mitä Jeesus sanoi, kun he seurasivat Hänen mukanaan. Mutta ottakaapa Timoteuskirje ja Roomalaiskirje ja Hebrealaiskirje ja niin edelleen. Paavali sai innoituksen kirjoittaa Uusi Testamentti ottamalla kaikki Vanhan Testamentin varjat ja asettamalla sen järjestykseen. Ja Jumala kunnioitti sitä, ja teki siitä Uuden Testamentin.

¹³ Ja nyt jos tuon Vanhan Testamentin kirjoittajan täytyi tulla ajetuksi omaistensa luota erämaahan saadakseen innoituksen kirjoittaa Vanha Testamentti, ja Uudessa Testamentissa Kirjantekijä ajoi kirjoittajan autioon paikkaan saamaan innoituksen kirjoittaakseen Uuden Testamentin. Ja Kirjat ovat sinetöidyt Seitsemällä Sinetillä. Usko, että myös näinä päivinä vaadittaisiin sama asia avaamaan nuo Seitsemän Sinettiä. Jättää kaikki, mitä pitää kalliina; kaikki, mitä hellii; ja pieni koti, jonka omani olivat antaneet minulle; ja olin omieni ja ystäväni keskellä, ja seurakuntani menestyi, eikä minulta puuttunut mitään; ja jättää se, vetäytyä pois siitä ja muuttaa pois ulos erämaahan, missä ei ollut ketään tuttua, ja kaikki olivat vastaan.

¹⁴ Mutta Jumalassa on jotakin, mikä ajaa miehen tekemään asioita, jotka ovat hänen omien ajatustensa ulottumattomissa, niin että se voi olla Jumalan kirkkaudeksi ja kunniaksi. Ja minusta tuntuu, ei itseni kunniakseni, vaan tunnen etuoikeudekseni, että täytyi jättää kaikki, mitä minulle oli rakasta, tullakseni tänne tähän erämaahan ja kärsiäkseni niin kuin en koskaan elämässäni ole kärsinyt, täällä korvessa, tai tässä erämaassa. Mutta minä uskon, että tekemällä sen ja tottelemalla sitä, mitä Jumala käski tehdä, Jumala on avannut meille tämän viimeisen päivän salaisuudet. Ja me olemme täällä Sanoman kanssa.

¹⁵ Nyt, oli monia ihmisiä, jotka seurasivat minua, eikä siinä ole mitään epätavallista. Tavallisesti joku henkilö... Ihmiset rakastavat toisiaan, ja

näemme tämän päivän lähestyvän, tulee meidän sitä enemmän tulla yhteen.” Nyt se on... Ja jos me tulemme yhteen ja palvomme yhdessä, silloin me, silloin siinä on jotakin muuta. Jeesus sanoi: “Missä kaksi tai kolme on koolla Minun Nimessäni, siellä Minä olen heidän keskellään.”

³⁵ No niin, niin kuin sanoin aikaisemmin, veli Green sanoi minulle, ja hän sanoi sen. Vaimoni kertoi minulle, mitä hän sanoi poissa ollessani, että... Ja hän sanoi tänä aamuna, että “saarnastuoli on avoinna milloin tahansa”. Nyt tavallisesti... Se tarkoittaa avoinna voidakseni puhua.

³⁶ Nyt tavallisesti, minun täytyi ajaa koko matkan Jeffersonvilleen, Indianaan, antaakseni Sanoman, jonka Jumala antoi minulle, tuodakseni sen ihmisille. Minun täytyi mennä koko matkan Jeffersonvilleen Indianaan, kunkin teistä seuratessa ympäri maata, ja oli puhelinyhteydet ja muut asiat, saadaksenne Sanoman, koska Siitä me elämme. Katsokaahan, se tähden me olemme täällä. No niin, nyt meidän ei enää tarvitse tehdä sitä.

³⁷ Kun Jumala antaa minulle Sanoman, voin kävellä suoraan tänne saarnastuoliin ja saarnata sen ja tuntea itseni vapaaksi tekemään sen. Näettekö? Ja minä uskon sen perusteella, että Jumala Kaikkivaltias tulee siunaamaan teitä, jos vain tahdotte seistä tämän seurakunnan rinnalla, nyt, tämän ihmisryhmän kanssa. Eikä vain sitä, mutta menkäämme ulos ja katsokaamme voisimmeko saada toisiakin tulemaan sisälle. Näettehän, puhukaamme toisillekin kaikkialla, puhukaa heille meidän seurakunnastamme ja siitä, mitä se merkitsee. Mikä meidän seurakuntamme... Me olemme täällä. Me haluamme teidän tulevan ja tuovan vieraita, ja olen varma, että se tulee tekemään hyvää meille kaikille. Näettehän? Meillä on rakennus, josta olemme kiitolliset. Me olemme kiitolliset tästä paikasta, jossa voimme kokoontua yhteen.

³⁸ Mutta “kuitenkaan kaikkein Korkein ei asu käsin tehdyissä temppeleissä”, näettehän, “sillä Taivas on Minun valtaistuimeni, ja maa on Minun jalkajakkaranani; ja missä on Minun leponi paikka? Mutta ruumiin olet Sinä valmistanut Minulle.”

³⁹ Ja me olemme Kristuksen Ruumis. Niinpä, kun me siirrymme rakennuksesta toiseen, uskon, kun tuomme Sanomiamme, niin me

tulee olla liekki sydämessämme, tai muuten me emme voi oikealla tavalla esittää sitä ihmisille. Hengen itsensä täytyy kuljettaa Sanomaa. Ja minä luotan ja uskon, että jokainen teistä on todellinen kristitty.

³⁰ Nyt he tarvitsevat pyhäkouluopettajia. He tarvitsevat työvoimaa. Ja minä haluan sanoa tämän, niin että tullette perin pohjin ymmärtämään sen. Tämä on minun seurakuntani.

³¹ Minä olen ollut täällä kolme vuotta. Ja minulla oli yksi ovi avoinna; veli Mack pyysi minua tulemaan ja saarnaamaan. Jumala siunatkoon häntä. Kukaan toinen ei ole kutsunut minua. Minulla ei mitään heitä vastaan. Veli Brock on hyvä ystäväni. Veli Gilmore, ja monet näistä helluntailaisveljistä täällä ovat oikein, oikein hyviä ystäviäni. Minä rakastan heitä; minulla ei ole mitään heitä vastaan. Minä ymmärrän heidän asemansa. He eivät voi kutsua minua seurakuntaansa ja sitten pysyä organisaatiossaan. Katsokaahan, he eivät voi tehdä sitä. Koska, jos he tekevät sen, heidät potkaistaan ulos. Niinpä te näette heidän asemansa. Minun oli kohdattava tuo sama asia. Mutta voikoon aina olla: “Etsikää ensin Jumalan Valtakunta”, Jumalan tahto.

³² Ja nyt kun veli Green, kun Jumala on lähettänyt hänet tänne, ja hän on avannut seurakunnan, samankaltaisen kalliin Uskon seurakunnan, johon me uskomme, tulee meidän olla hyvin kiitolliset Jumalalle ja osallistua jokaiseen kokoukseen, ottaa jokainen paikka, minkä voimme. Ja jos meidät on kutsuttu rukoilemaan, etsimään, tekemään, olkaamme sotilaita, jotka ovat hyvin halukkaita tekemään sen. Näettekö?

³³ Pitäkää Sanoma kunniallisena ja eläkää oikean kaltaista elämää. Älkää antako minkään tahran tulla Sen päälle. Me elämme nyt liian myöhäisessä ajassa, hetki on liian myöhäinen. Eläkäämme Se puhtaasti. Tai, minun elämäni, teidän elämänne, kaikkien meidän elämämme tulee olla nostettu Jumalan eteen.

³⁴ Meidän nuoremme vain kiertelivät ympäri paikasta paikkaan, näytöksestä näytökseen, ajautuen pidemmälle ja pidemmälle pois Jumalasta. Se on totta. No niin, se on Totuus. Näen sen omissa lapsissani ja näen itseni tulevan paikalle, jossa... Teidän täytyy kokoontua yhteen palvomaan Jumalaa. Raamattu sanoo niin: “Kun me

rakkaus ajaa teidät tekemään asioita, joita ette luulisi tekevänne. Ja monet teistä jätitte kotinne, jätitte sen kaiken, tullaksenne tänne erämaahan.

¹⁶ Monet ovat soittaneet minulle. Monet ovat kysyneet minulta: “Pitäisikö meidän tulla Arizonaan? Olisiko se hyvä paikka meitä varten?” No niin, niin kuin sanottiin Mooseksesta ja heistä, se ei ollut mikään hedelmällinen paikka, ei mikään kranaattiomenien paikka.

¹⁷ Täällä ei ole paljoa töitä, ja elinkustannukset ovat korkeat, ja eläminen maksaa paljon. Itse asiassa Tucson, Arizonassa karski paikka elää; palkat ovat kehnot ja ruuan ja vuokrien hinnat ovat korkealla. Se on hirvittävä paikka elää siltä kannalta. Mutta ilmasto on terveellinen, se on kuiva. Ja me joskus... Emmekä me saa kiinnittää mieltämme maallisiin asioihin.

¹⁸ Meidän täytyy seurata Pyhän Hengen johdatusta. Mutta yksi asia vaivasi minua tänne tulossa, kun minun olisi pitänyt sanoa ihmisille: “Teidän ei pitäisi tulla”, tai, “Teidän pitäisi tulla”; minä jätin sen kunkin yksilön ratkaistavaksi, niin kuin Jumala kutakin yksilöä johtaa. Uskon, että meidän kaikkien pitäisi tehdä niin: olla Hengen johtamia siinä, mitä teemme.

¹⁹ Ja monet teistä täällä olette Jeffersonvillen ympäristöstä ja seurakunnasta siellä ja olette tulleet tänne. Nyt se, mikä minua vaivasi, oli palvonnanpaikan puute.

²⁰ Ja minä käsitän, kun luen täältä Kirjoituksesta Stefanuksesta ja hänen puheestaan juuri ennen kuolemaansa, sillä he kivittivät hänet välittömästi sen jälkeen, kun hän oli antanut sanomansa. Kun hän puhui, hän sanoi: “Meidän isämme”, puhuen varhaisten aikojen heprealaisista, kuinka he yrittivät löytää suosion Jumalan edessä rakentaakseen palvonnan paikan. Ja hän sanoi, että “Salomo rakensi Hänelle huoneen, tai rakennuksen.” Me olemme tuttuja tuon kertomuksen kanssa.

²¹ Mutta minä pidän hänen seuraavista sanoistaan: “Kuitenkaan kaikkein Korkein ei asu käsin tehdyissä huoneissa”, ja niin kuin eräässä toisessakin paikassa sanotaan. Hän sanoi: “Ruumiin olet sinä

valmistanut Minulle; näettehän, uhreja ja uhraamisia ja rakennuksia ja niin edelleen, mutta ruumiin olet Sinä valmistanut Minulle.” No niin, me käsitämme hänen silloin puhuneen siitä ruumiista, jossa Jumala majaili Kristuksessa.

²² Mutta uskon tänä päivänä, että veli Greenille on saanut innoituksen muuttaa tänne, hän ja sisar Green, myös luopua paikastaan idässä, tai siellä Texasissa, tullakseen tänne ja aloittaakseen tyhjästä, vain yksinkertaisen innoituksen perusteella tuntien, että heidän pitäisi tehdä se. Minä arvostan miestä, joka haluaa seurata Kristuksen johdatusta huolimatta siitä, mitä se heille maksaa.

²³ Vaikka koko maailma, ehkä parhaat ystävämme, ajattelee, että olette väärässä, mutta teistä se ei ole väärin. Niin kauan kuin te tunnette, että sen takana on jotakin; Jumala on se, joka liikuttaa teitä; se ei ole koskaan väärässä; lopputulosa on aina oikein.

²⁴ Ja tämä nuoripari, kyvykäs nuori mies. Minä en sano tätä siksi, että hän istuu täällä. Ja tämä nuori rouva lapsineen, tällä miehellä on perhe kasvatettavana ja hän on lopettanut työnsä ja kaiken muuttaakseen tänne.

²⁵ Minä käsitän, että vuosia sitten minut kutsuttiin palvelutehtävään. Minä en ole koskaan menestynyt pastorina, koska minulla on kuljeskeleva henki. Minä en voi olla tyytyväinen missään. Minne tahansa Henki vain liikkuu, täytyy minun mennä Sen mukana, koska minulla on Sanoma. Jeesus sanoi: “Minun täytyy saarnata myös tässä toisessa kaupungissa. “

²⁶ Mutta on sellaisia, jotka ovet paimenia ja vartioivat laumaa. Minä olen niin kiitollinen, että veli Pearry seurasi Pyhän Hengen johdatusta, ja tänä päivänä meillä on tabernaakkeli. Se on pieni. Mutta se on tarpeeksi hyvä aluksi nähdäksemme, mitä Pyhä Henki... Tietämättä sitä, mutta liikkukaamme vain askel askeleelta eteenpäin. No niin, minä uskon, että Jumala on puhunut veli ja sisar Greenille, että he tulisivat tänne ja avaisivat paikan lapsiamme varten, niin ettei heidän sunnuntaiaamuisin tarvitsisi ajella polkupyörillään ympäri katuja. Ja nyt meillä on paikka tullaksemme palvomaan sen sijaan, että istuisimme

radion ympärillä kuuntelemassa ja kuuntelisimme jotakin, mitä olemme kuulleet radiosta, mikä kyllä on hyvä.

²⁷ Mutta me, tämä ihmisryhmä, meillä on Sanoma tälle päivälle. Me, me uskomme, että Jumala on antanut meille Sanoman. Ja veli Green on, en halua kutsua häntä kumppanikseni, koska me olemme... No niin, hän on kuitenkin myös kumppanini, me olemme yhdessä tässä Sanomassa. Veli Green saarnaa samaa asiaa ja Sanomaa, johon minä uskon. Hän on jättänyt kotinsa, hän on jättänyt sukunsa, hän on jättänyt seurakuntansa. Uskon, että hän oli alueen ylivalvoja, tai jotakin sellaista, yhdessä organisaatioista ja luopui koko asiasta, kun hän kuuli Tämän. Hän myös jätti kaiken, mikä oli hänelle rakasta, tullakseen erämaahan vain kannattamaan sitä, mitä Jumala on antamassa meille nyt.

²⁸ Minä sanon, minä uskon, ettei sen tulisi olla ainoastaan meidän sydämessämme, vaan meidän velvollisuutenamme pitäisi olla hänen tukemisensa tekemällä kaiken sen, mitä voimme, osallistua kokouksiin, tulla tänne palvomaan ja tehdä tästä paikan, missä Jumala voi paljastaa meille asiat, joita Hänellä on meille paljastettavaksi. Ja niin kuin hän sanoi: “Sanomaa ei anneta minulle innoituksen kautta, niin kuin se annetaan ehkä joillekin meistä, mutta”, hän sanoi, “minä olen täällä tukemassa sitä, mitä Jumala on antanut.” Mikä lausunto! Ja minä uskon, jos me kaikki yhdessä haluamme olla yhteistyössä, me tulemme panemaan sydämemme siihen.

²⁹ Minä tiedän, että jokainen teistä, jos teistä tuntuu niin kuin minusta: minä olen niin nälkäinen näkemään Jumalan Hengen liikkuvan, että voin tuskin kestää sitä. Minulla oli juuri joitakin kokemuksia ylhäällä vuorella, voidakseni vain tuntea sen jälleen kerran, tuon Jokin, joka ensi kertaa pelastuessani oli niin ihana sydämelleni! Ja me voimme tulla paikalle, voimme istua ja nähdä keskuudessamme, että me kuivumme. Kun me istumme täällä erämaassa, minä menen veljieni keskuuteen. He puhuvat kanssani, ja minä puhun heidän kanssaan aina hieman tarkkaavaisella tavalla, tunnustellen Hengessä, vain nähdäkseni tuon veljen tilan, nähdäkseni, mikä on vikana. Minä alan tuntea sen kaiken heikkenevän, menevän pois Hengestä. Siitä on tullut liian luonnollinen asia meille. Meidän täytyy palvoa Hengessä, niin että Jumalan Henki... Meidän Sanomamme ei tule olla vain tämän hetken liekki, vaan Sen